

Центральному Комітетові
Комуністичної партії
Радянського Союзу,
Генеральному секретареві ЦК КПРС
товаришеві Леоніду Іллічу Брежнєву

Ми, посланці великої і дружної піонерської сім'ї,
зібравшись в «Артеку» на свій шостий зліт, присвяче-
ний 50-річчю присвоєння імені В. І. Леніна комсомо-
лові і піонерській організації.

Пірастоліття на нашому піонерському прапорі —
безсмертне ім'я Володимира Ілліча Леніна. Ми, піо-
нери сідмдесятих, як і всі піонерські покоління, вірні
ленінським заповітам. Обіцяємо, що не припинимо
чесні священного прапора, всім своїм життям, на-
вчанням, працею виправдаємо високе звання юних
ленінців.

Ми — діти прекрасної, щасливої і могутньої країни.
Щодня, щогодини ми відчуваємо, як по-батьківсько-
му піклуються про нас Батьківщина, Комуністична
партія, Радянський уряд.

Яке свято було у всіх дітей, коли ми дізналися, що
для нас буде збудовано ще більше палаців піонерів,
станцій юних техніків, натуралістів і туристів, піо-
нерських таборів. Ще цікавішими і змістовнішими
стануть наші канікули!

Спасибі вам, дорогий Леоніде Іллічу, за те, що ви
так багато приділяєте уваги юним піонерам, піклує-
тесь про нас.

Ми горді, що з високої трибуни XVII з'їзду ком-
сомолу прозвучало батьківське слово партії про піо-
нерів.

Під керівництвом нашого старшого вождя —
комсомолу будемо виховувати в собі працьовитість,
чесність, благородство, псавагу до старших, наполе-
гливість у навчанні, вміння застосовувати знання в
житті, любов до своєї Батьківщини, беззавітну від-
даність ленінській партії.

У радянського народу попереду радісне свято —
30-річчя перемоги у Великій Вітчизняній війні.

Ми — внуки тих, хто в грізні роки війни безстраш-
но боровся з ворогами за честь, свободу і незалеж-
ність народів. Усі діти знають, що важкими шляха-
ми війни від першого дня до переможного салюту
пройшли і ви, Леоніде Іллічу.

І сьогодні, у цей мирний, радісний день, складаємо
сердечну подяку всім мужнім захисникам нашої
Батьківщини, тим, хто подарував нам безхмарне
щасливе дитинство.

В «Артеку» разом з нами — ровесники з багатьох
країн світу. У нас різні мови, різні імена, різні пісні.
Але всі ми ненавидимо війну, ненавидимо фашизм,
усі ми мріємо про мир, хочемо бути друзями і това-
ришами. Ми шлемо наше загальне артеківське спасе-
ні, щире подяку Комуністичній партії, Радян-
ському урядові, вам, дорогий Леоніде Іллічу, за не-
втомну боротьбу за мир, зміцнення дружби між на-
родами, щастя дітей трудящих усіх країн. Хай за-
жди буде сонце!

Хай живе наша любима Батьківщина — Союз Ра-
дянських Соціалістичних Республік!

Хай живе мир!
До боротьби за справу Комуністичної партії Ра-
дянського Союзу завжди готові!

ДЕЛЕГАТИ VI ВСЕСОЮЗНОГО З'ЇЗДУ
ПІОНЕРІВ.

«Артек», серпень 1974 року.

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДИНАТЕСЯ!

МОЛОДИЙ КОШТАР

Орган Кіровоградського обкому АКМУ

ГАЗЕТА ВИХОДИТЬ З 1939 РОКУ

Рік видання XV
№ 95 (1887).

ВІВТОРОК, 6 серпня 1974 року

Ціна 2 коп.

ЧЕСТЬ ВАМ І СЛАВА, МОЛОДІ ГЕРОЇ ЖНИВ!

До рубежу—10 000 центнерів зерна наближаються молоді жєнці—брати НАЗАРЕНКИ!

ТЕЛЕГРАМА

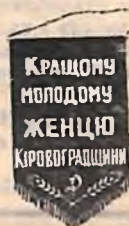
Колгосп імені XXI з'їзду КПРС Бобринецького
району Григорію та Павлу НАЗАРЕНКАМ

Щиро вітаю з трудовою перемогою. Рівняю-
чись на комбайнерів Ростовської та Запорізької
областей, ви за 22 години безперервної роботи
намолотили 2380 центнерів зерна і зараз ваш
намолот складає близько 10 тисяч центнерів.

Із задоволенням слідкую за трудовим супер-

ництвом молодих жєнців. Кожен день називає
імена кращих, імена тих, хто не шодус сил, вми-
ня, завзяття, щоб зібрати врожай швидко і без
втрат. На правохлангових рівняються, з тих бе-
руть приклад. І нині, коли настав вирішальний
етап боротьби за врожай, бажаю вам нових ус-
пєхів, щедрого ужитку, молоді жєнці!

В. АНДРІЯШ,
бригадир тракторної бригади колгоспу «Росія»
Новоукраїнського району, Герой Соціалістичної
Праці.

СЬОГОДНІ ПОПЕРЕДУ

Григорій НАЗАРЕНКО з колгоспу
імені XXI з'їзду КПРС Бобринець-
кого району — намолотив 9710
центнерів зерна.

Степан РОДЗЯК з колгоспу «Зо-
ря комунізму» Долинського району
— 7369.

Володимир БІЛИЙ з колгоспу
імені Леніна Долинського району
— 7146.

Микола МИГОЛЬ з колгоспу іме-
ні Леніна Долинського району —
7043.

Леонід БИЧЕНКО з колгоспу іме-
ні Фрунзе Компаніївського району
— 6831.

Анатолій ДЖЕНКО з радгоспу
«Інгульський» Устинівського райо-
ну — 6365.

Степан СУЛЬЖИК з колгоспу
«Україна» Новгородківського ра-
йону — 6156.

Євген КАНАЄВ з колгоспу «Дру-
жба» Компаніївського району —
5945.

Микола СТАЗІЛОВ з колгоспу
«Росія» Новоукраїнського району
— 5879.

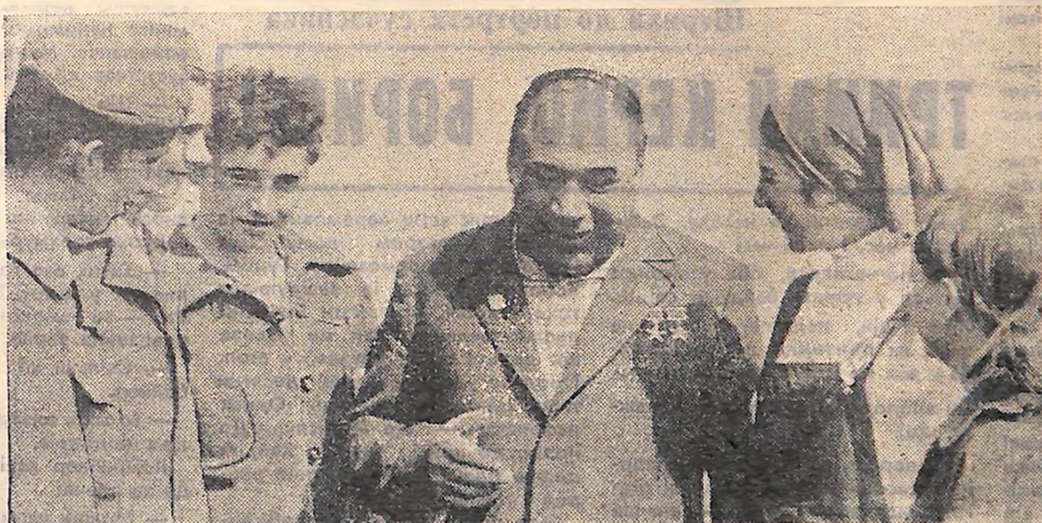
Віктор СЕНДЗЮК з колгоспу іме-
ні Кірова Бобринецького району —
5847.

ЩОДНЯ — ПО-УДАРНОМУ!

Четвертий сезон разом з сво-
ім напарником ми вирушаємо
комбайном на колгоспне поле
з мрією домогтись якомога
кращого результату на жни-
вах.

Вчора нам вручили вимпел
райкому комсомолу, а на бун-
кері вже намалювали п'яту
вірку, ми гадаємо — не оста-
но. Щиро признаюсь — для
нас це велика радість. А ще —
гордість за визнання.

О. ГАВРИШ,
комбайнер колгоспу імені
Крупської Кіровоград-
ського району.

Наставову
перед змаган-
нями дає
Олександр
Васильович
Гіталов; зма-
гання — це і
знайомих
(фото влізу).

НАПЕРЕДОДНІ

Н У ЯК, одвіз?
— Це тих, з Криму?

— Так.
— Одвіз. (Пауза). І ота
буде орати?

— (Зі сміхом). Що, ма-
ленька?

— Та вона ж фракціона
не потягне...

— Так уже й не потягне.
Дівчата, до речі, на коліс-
них змагатимуться...

Наша машина мчить асфаль-
том до Комшуватого. І водіє-
ві, і першому секретареві райо-
ному комсомолу Миколі Суво-
рову він в ці дні закам'ятався
добре. Ось уже котрий день
райкоміаский «бобик» курсує
сюдою. Щойно підкинув делега-
цію кримських школярів, на
черзі — наступні гості. Їх нині
чимало — з усієї України, на
конкурс юних орачів. Їдуть
члени шкільних виробничих
бригад, викладачі виробничого
навчання.

Суворов заклопотано по-
глядає у вікно.

— Дошу б не було. Ді-
тям же змагатись треба...

Вони ще не знають, що
день, до якого готуються,
буде мов на замовлення —
сонячний, світлий, святко-
вий. Не знають, і труд їх не
пропаде — що в усіх розмо-
вах юні гості з надзвичай-
ною теплотою згадуватимуть
гостинність кіровоградської
землі. Сьогодні вони госпо-
дарі і готуються якнайкраще
зустріти своїх гостей.

Не здивувалися ми, коли
таку ж атмосферу заклопо-
таності зустріли і в штабі
змагань, який розмістився в
кабінеті механізації Комшуватської середньої шко-
ли. Турбот в організаторів
блєтає, 25 областей Укра-
їни прислали свої команди.

В кожній два юнаки і дів-
чина.

Хвилювання головні — по-
перед. А зараз можна познайо-
митися з селом Гіталова, з
тракторною, про яку стільки чу-
ли, піти на вечір знайомства в
Будинок культури.

БАЛ ЗА МУЖНІСТЬ

...Люда зіскочила з кабі-
ни трактора, глянула на
прейдений шлях і відверну-
лася. Від болю навіть за-
плющила очі. Але і тоді пе-
ред внутрішнім зором сто-
яла та кривизна, якою про-
тяглася її перша борозна.

Он до того місця, доки ве-
ла трактор сама — все в по-
рядку. Але далі, там, де
втрутився інструктор, де ви-
вернув руль вбік і починає-
ться та страшнє дуга.

Намагаєшся не дивитися в бік
інструктора. Відчуваєш: механі-

затор переживає й сам — не
розібрався, зіпсував змагання
дівчини. Невже, не можна ні-
чого зробити? Невже пішли на
марне гіжні цілоденних трену-
вань?

Розмову болілини заглущи-
ло ревння двигуна трактора,
який рупне у нову загілку. Дів-
чина повела агрегат в поле.
Проводжали його співчутливи-
ми поглядами.

— А правильно робить — ви-
вертає руль ліворуч. Знає свою
справу.

— І знає хороший. А екидає
і викидає плуга гарно... Жаль,
що так вийшло.

Через кілька хвилин на-
стрій у групі трішки змі-
нюється.

— А молодець дівчина
Гарно оре.

— Можливо, вирівняє?

— Кули там, така дуга.
До того ж колісним...

(Закінчення на 2-й стор.).

ПЕРША БОРОЗНА— НА ЗЕМЛІ ГІТАЛОВА

«Запам'ятайте цю назву: Комшуватє, сво-
є поле тракторної Гіталова, рік 1974-й. Вони
вийдуть в історію...»

(З розмови)

ПІД СТЯГОМ

ПІОНЕРСЬКОГО ЗЬОТУ

У красногалустичну республіку Артек прийшло радісне свято. Дзвінкіше співають піонерські горни, радість переповнює дитячі серця і не стихають запальні пісні. У житті юних лєнінців сьогодні велика подія — відкриття шостого Всесоюзного з'їзду піонерів.

Разом з 3270 делегатами з'їзду прийшли в Артек старші товариші — комуністи і комсомольці, щоб разом з ними стати в стрій урочистої лінійки.

Де б не проходили з'їзди — в загонах або дружинах — це завжди звіт, завжди рапорт про те, що зроблено тобою і твоїми товаришами. Але нинішній, найбільший піонерський з'їзд присвячений 50-річчю присвоєння комсомолові і піонерській організації імені великого Лєніна. Його делегати — кращі представники юних з усіх республік, країв і областей, зібралися, щоб рапортувати Комуністичній партії, комсомолові про виконання славних справ, здійснених на марші «Завжди готовий».

Увечері на широкій площі червоногалустична армія вишикувалася на урочистий парад. Разом з ними їх ровесники — діти з 52 країн світу.

На трибуні — почесні гості з'їзду, ветерани Комуністичної партії, комсомолу, делегати ХХІХ з'їзду КПРС, XVII з'їзду ВЛКСМ, лауреати Лєнінської і Державної премій і премій Лєнінського комсомолу, передовики дев'ятої п'ятирічки, вчені, діячі мистецтва і літератури, керівники піонерських організацій Болгарії, Угорщини, НДР, Демократичної Республіки В'єтнам, Куби, Польщі, Румунії, Чехословаччини.

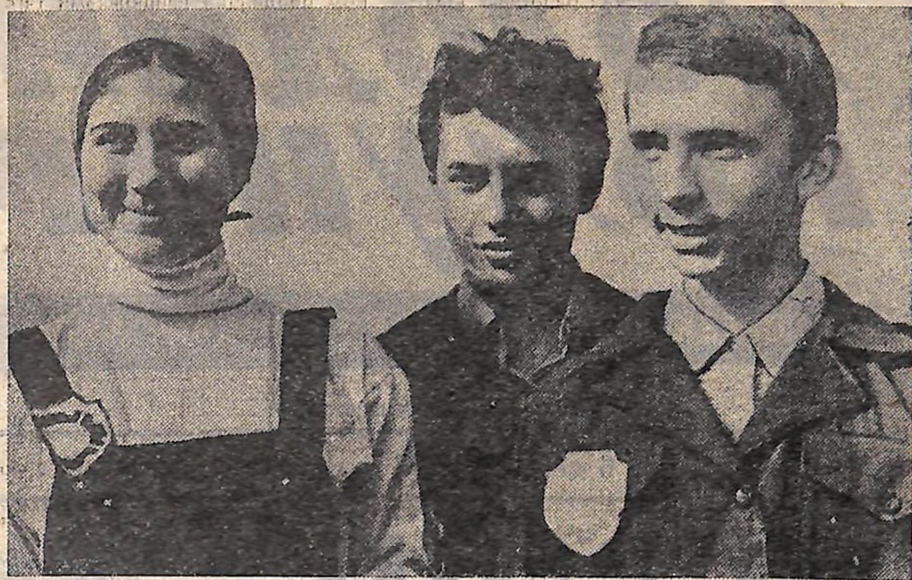
Начальник штабу, юний москвич Юрій Зелєнін, той самий, який від імені 25-мільйонної піонерії рапортував XVII з'їздові комсомолу, доповідає про готовність до відкриття з'їзду. На шоглак піднімаються Державний прапор Союзу РСР і прапор шостого Всесоюзного з'їзду. Вносяться прапори двічі ордена Лєніна Всесоюзної піонерської організації і піонерського табору «Артек». Делегати форуму, піонерів країни тепло вітає голова Центральної Ради Всесоюзної піонерської організації А. В. Федюлов.

Тепло зустріли учасники з'їзду привітання льотчика-космонавта, Героя Радянського Союзу П. І. Климчука, генерального секретаря Молодіжного комітету дитячих і юнацьких організацій А. Папп.

Довго не змовкають оплески, коли вносяться пропозиція надіслати від імені учасників з'їзду вітальний лист Генеральному секретареві ЦК КПРС товаришеві Лєонїду Іллічу Брежнєву.

Увечері над всіма десятима таборами «Артеку» ще довго звучали піонерські пісні.

(ТАРС).

КОМАНДА ЮНИХ ОРАЧІВ КІРОВОГРАДСЬКОЇ (ЗЛІВА НАПРАВО): ЛЮДМИЛА НАСТЕНКО, ВОЛОДИМИР КУРОП'ЯТНИК, МІКОЛА САВЕНКО.

Фото Ю. ЛІВАШНИКОВА та Л. ЮДІНОЇ.

ПЕРША БОРОЗНА — НА ЗЕМЛІ ГІТАЛОВА

(Закінчення. Поч. на 1-й стор.).

Остання заїмка. Трактор все ж вирівнює одну частину ділянки, і хоча інша сторона вигинається, дівчину зустрічають вітаннями. Молодець, Люда.

Проте Люда хвилюється. Хоча відчуває, що працювала добре, що зробила все, що могла, що, зрештою, та кривизна не її вина, але сумнів сильніший. Чи зрозуміє жорі по зовнішності ріллі, яку боротьбу вела на ній дівчина з прикрою випадковістю, з самою собою?

Тому розповідає про себе трохи неухажно, сковано. Люда Настенко. Десятикласниця Солягівської середньої школи Гайворонського району. Ланкова виробничої бригади. Водити трактора навчилася в міжшкільному виробничому центрі.

Забігаючи наперед, скажемо: жорі об'єктивно оцінює результати роботи Люди Настенко. У цей один

з кращих результатів на оранці. А оскільки на письмовому екзамені були майже бездоганними її відповіді, то загальний бал вивів її в переможці змагання. І коли б існував на конкурсі додатковий бал за мужність, за волю до перемоги, то його можна було б сміливо доплюсувати до чудового результату дівчини.

У ВИГРАШІ — ВСІ

Надто багато відбулося подій, надто багато вражень подарували вони кожному, що й не скажеш всього. Хотілося б згадати і про ті ширі слова, з якими звернулися до юних орачів двічі Герой Соціалістичної Праці О. В. Гіталов, заступник начальника управління шкільного Міністерства освіти УРСР М. А. Руденко, завідувачі облас-

ним відділом народної освіти Д. Ю. Стельмухов, перший секретар Кіровоградського обкому комсомолу М. К. Скляниченко, учениці Комишуватської середньої школи Наташа Полішук.

А скільки епізодів захоплюючої боротьби дали самі змагання! Про один з них ми розповіли детально. На таку ж конкретність претендують ще багато юнаків і дівчат. І члени команди Кіровоградщини Володимир Куроп'ятник з Богданівської середньої школи Знаменського району та Микола Савенко з Комишуватської середньої школи Новоукраїнського району, які стали чемпіонами змагань в командному залуку. І чемпіон України полтавчанин Сергій Костянтин. А з якою наполегливістю йшов до мети маленький, білочубий Лидарійко Балодя із Закарпаття! Під час змагань він ненавтомлювано пораняв руку. Проте приховав це від усіх і, долаючи біль, все ж довів роботу до кінця. Нагорода — приз газети «Комсомольське знамя» дістався йому по заслугі.

Багатьох гарних слів заслужувала команда вінничан, яка одною з останніх прийшла до Комишуватого, витягла «пешасливий» жереб, проте так боролася за перемогу, що стала третім призером. А як змагалися одесити! Вони по праву відзначені призом Кіровоградського обкому комсомолу «За волю до перемоги».

Так, змагання дали чимало зразків захоплюючого суперництва. Але не так важливо, хто переміг, хто програвав. Бо ж у програші не залишився ніхто з тих, хто побував у Комишуватому. На все життя запам'ятають вони зустрічі і розмови з прославленими ветеранами праці, екскурсії, а в житті їм знадобляться і ті резерви вміння і сил, які відкрили вони в собі на полі змагань і тракторної Гіталова.

О. РАКІН,
спецкор «Молодого комунара».
Новоукраїнський район.

Хроніка комсомольського життя

Завершують виконання

Перше місце в соціалістичному змаганні серед комсомольсько-молодіжних колективів Знаменки до підсумків півріччя зайняла комсомольсько-молодіжна вантажна колона Знаменського локомотивного депо, очолювана Олександром Савіним. За 6 місяців цей колектив майже впритул підійшов до виконання свого річного соціалістичного зобов'язання.

Використовуючи прогресивні методи організації праці, досвід кращих залізничників вузлових станцій, комсомольсько-молодіжна колона провела до 1 липня 418 великогазових поїздів при річному зобов'язанні 400. Це дало змогу перенести додатково до плану майже 207 тонн израздогосподарських вантажів.

О. ШЕВЧЕНКО,
зав. відділом комсомольських організацій
Знаменського МК
ВЛКСМ.

ДОПОМАГАЄ ЧУЙНІСТЬ

Чотири комсомольсько-молодіжних колективи трудяться в найбільшому універмазі міста — «Ювілейному». У непорушне правило «Кожного покупця оточити увагою і доброзичливістю» вони внесли своє доповнення. Ще в жовтні минулого року під час Лєнінського уроку комсомольці вирішили відкрити в магазині службу обслуговування інвалідів Великої Вітчизняної війни, праці, пенсіонерів.

Відтоді товари для них в по-арбочий час доставляють додому. Чуйність, людяність в поведінці з увагою до покупців викликають не лише щире подяку, а позитивно позначаються і на виробничих показниках.

М. ПЕРЕПІЛЮТЧИКОВА,
секретар комітету комсомолу Олександрійського міськзмішторгу.

Про письменника-героя

Комсомольська організація досвідного заводу особливого конструкторського бюро засобів вимірювання має виступила з ініціативою стати на трудову вахту, присвячену дню народження Миколи Островського.

Комітет комсомолу розробив умови змагання, яке розпочалося з 1 серпня і триватиме до 1 вересня. За цими умовами спеціально створена комісія щодня спостережатиме за виконанням змінних завдань, результати дотримання виробничої дисципліни, стану робочого місця, якості виготовленої продукції.

Ф. ЖОСАН,
зав. відділом комсомольських організацій Лєнінського РК
ВЛКСМ.
Кіровоград.

МАТИ дивилась на нього, свого сина, що стояв перед нею не в погонах, але ще у військовій формі. Мати згадувала інших хлопців і питала:

— Куди ж тепер, Борисе, поїдеш?

— Та нікуди я, мамо, не поїду! По-перше, я шофер, по-друге, місце в колгоспі мені знайдеться, по-третє, мені подобаються дороги у нашому селі та полі, по-четверте, не виписуйте мені путівки нікуди.

Це такі такі Подобалися Борисові Бернєвекі і річка Вись, і село над нею, і степи, і сад. Не міг розстатись з ними та й усе.

Байдуже, що вручили йому старенький самоскид. Возив ним добрива, цемент, цеглу, камінь на будови. Возив, радів, за жартом у кишеню не ліз, любив гостро дотепне слово, і вечори, і сайи нерозлучний баян. Та ось тепер сам говорить:

— Кому жарти, кому смішки, а мені не все одно.

— Чому, Борисе, не все одно?

— Не до гуморесок, друзі! — в його очах з'являються веселі промінці. — Поставили Бориса Федоровича на найвідповідальніший пост — возити зерно від комбайна на тік.

І враз він серйознішає, симпатичний і добрий, працьовитий комсомолец Борис Бернєвек. І на серйозність є вагомі причини. Призначили його возити зерно від комбайнера Івана Філімоновича Бурка. Трішки й страшно від того.

По-перше, Іван Філімонович гвардієць жнив, майстер врожаїв,

його знають і шанують не лише в колгоспі, а й у районі.

По-друге, Іван Філімонович дуже вимогливий. Так і каже:

— Жнива — не курорт. Жнива — фронт. Хочеш здобути перемогу — забудь про все. Пам'ятай лише гектари і центнери.

По-третє, він ще й сердитий,

графік — комсомольського серця Бориса.

Ось у потоці машин з'являється й його самоскид... Ваги. З них — на асфальтовий тік, у прийомний бункер. Дві хвилини, всього дві хвилини — і зерно в кузові немінно, і самоскид гурком на дорозі у степ. Та все ж за ці короткі хви-

Штрихи до портрета сучасника

ТРИМАЙ КЕРМО, БОРИСЕ!

дуже сердитий на негоду. Забирає ж час. І який час!

А, по-четверте, кіба у Бориса б'ється у грудях байдуже серце. Кіба й він, недавній солдат, не знає, як приходить перемога? Кіба й він не йде на рубежі грудми вперед? Та послухай та зважте, що:

по-перше, до перевезення зерна комсомолец Борис теж підготувався заздалегідь — вивчив усі поля, усі свої майбутні дороги; по-друге, машину відремонтував так, що мотор не гуркоче, а співає; по-третє, кузов загерметизував так, що на дорогу не посиплється жодна зернина.

Шлях з поля не близький — нині шість кілометрів, а завтра буде й десять кілометрів. Є графік руху машин, та ще є один

лини Борис встиг перемовитись із політінформатором комуністом Григорієм Єфремовичем Гуцом, встиг побачитись із завідувачим током, встиг прочитати бойовий листок-зведення. Все це повезе він далеко своїм друзям у степ. Продано державі вже десятки тисяч центнерів пшениці. Однак попереду — ще 74 тисячі. До праці, до праці, друзі! Хай ця цифра радує вас, але кличе вперед і тільки вперед!

З-за повороту, з-за пагорба випливає комбайн. Над ним — хмарка пилу. На комбайні червоніє прапорець. На містку засвітилась перша зірка. Іван Філімонович, запарований і засмаглий, спокійно веде машину. Значить, бункер ще не випснений. Аж легшає на серці. Не любить, не може стояти даремно комбайнер. Та кіба того всього не розуміє Борис? Он там за ярком минулого року в су-

сідньому селі комбайнери не поспішали, працювали з холодоком. Налетіла чорна хмара, полилася злива, посилає град — і зерно опинилось на землі.

Борис підрулює до комбайна під високу трубу з мішком на кінці. Зерно розвантажуються на ходу...

Отак рейс за рейсом. Оці — в далину, руки мов прикипіли до гарячого керма. В роботі день минає непомітно. Звечері — несподіванка. Мчить у поле і його зустрічає комбайнер запитанням:

— Що там?

Все розкажи, Борисе. Бо ти ж і шофер, і вісник усіх новин з фронту колгоспних жнив.

— Та, Іване Філімоновичу, якось і незручно говорити. Бурко спохмурнів.

— Та ні, все гаразд. «Прописали» нас у газеті. Тобто похвалили. Вас — за намотот, мене — за перевезення зерна.

— Скільки ж? — питає комбайнер.

— То ніби виходить по 30 з гаком центнерів.

Комбайнер ясніє, стискує хлопця за плече:

— Можна жити, Борисе!

— Та й я так кажу, Іване Філімоновичу.

Впали густі роси, висипали на небо ясні зорі. От тепер можна спочити, набратися сил. Завтра їх чекають нові важки, нові центнери врожаю 1974-го року.

М. СТОЯН.
Колгосп імені Куйбишева
Новомиргородського району.

РІШЕННЯ ДЛЯ... ОЗНАЙОМЛЕННЯ

В містах і районах області проходить підготовка до звітів і виборів в організаціях ДТСААФ. Нещодавно мені довелося побувати в Новоархангельському районі, познайомитись, як тут організована ця робота. Скажу відверто: картина не втішна.

В червні на засіданні президії райкому ДТСААФ затверджено графік проведення у першоприоритетних організаціях звітно-виборчих зборів. Однак, ще жодних з них не відбулось. Більше того,

обласним комітетом ДТСААФ підготовлено документацію для цієї кампанії, але вона так і лежить в столах районного комітету. Семінар з головами комітетів ДТСААФ ще не проведено. А в першоприоритетних організаціях колгоспів імені Комінтерну (голова т. Чернин), «Дружба» (голова т. Антошко), «Червона комуна» (голова т. Зозук), колгоспного колгоспу «Перемога» (голова т. Рудун) ще й досі не зібрано членських внесків.

В багатьох колективах не обладнані кімнати для зберігання зброї, немає стрільниць, на

проводяться змагання з військово-технічних видів спорту.

Голова Новоархангельського райкому ДТСААФ М. О. Каручок обраний нещодавно. Але вже зараз йому потрібно негайно перебудувати роботу, залучити комсомольських працівників і активістів, щоб значно поліпшити підготовку юнаків до служби в Радянській Армії.

І. ТИМОФЕЄВ,
старший інструктор Кіровоградського
обласного комітету ДТСААФ.

У БРОНЗІ І ГРАНІТІ

ЧИМ ДАЛІ відходять від нас події Великої Вітчизняної війни, тим виразніше і яскравіше постає перед нащадками величезний подвиг радянського народу, сини і дочки якого в жорстоких боях з підступним ворогом відстояли честь, свободу і незалежність нашої багатонаціональної Батьківщини.

У своїй доповіді на травневому (1974 р.) Пленумі ЦК Компартії України перший секретар ЦК КП України В. В. Щербицький відзначив: «Всілякої підтримки заслуговує благородне прагнення наших людей вшанувати світлу пам'ять тих, хто віддав своє життя за свободу і незалежність нашої Вітчизни, зразково, любовно упорядковувати святі для всіх нас місця — братські могили, пам'ятники, обеліски».

Величезна роль у вихованні молодого покоління на бойові традиції радянського народу належить монументальній пропаганді.

Безприкладний подвиг у грізні роки здійснює сільський хлопець із степової Кіровоградщини Олексій Мазуренко. За час війни він зробив понад триста бойових вибухів на позиції ворога. Особисто потопив усіх фашистських кораблів, а разом зі своєю групою ще двадцять разів. Закінчив війну Олексій Мазуренко дійшов до Герою Радянського Союзу. Його мужність і від-

вага глибоко врадили російського скульптора С. П. Богаткіну, яка зараз живе в Ленінграді. Вона вирішила відтворити образ Мазуренка в бронзі. Працювала з величезним натхненням. Бюст О. Ю. Мазуренка встановлено на його батьківщині. Це один із кращих пам'ятників в нашій області.

В селі Старобина Мінської області вже чотирнадцять років стоїть пам'ятник нашому землякові Герою Радянського Союзу Дмитру Тимофійовичу Гуляеву, активному учаснику партизанського руху в Білорусії, що не раз відзначався зразковим виконанням бойових завдань з операцій у 1944 році відважний народний месник загинув. Пам'ятник прославленому партизанові створив відомий скульптор, народний художник Білорусії А. О. Бембель.

Скульптор А. Ю. Мацієвський живе і працює в Кіровограді. Чимало його творів в галузі станкової та монументальної скульптури демонструвалися на республіканських і всесоюзних художніх виставках. Він автор пам'ятника Герою Радянського Союзу, учаснику партизанського руху на Україні та в Чехословаччині Олексію Семеновичу Єгорову, який встановлено у 1971 році на могилі партизанського командира на військово-меморіальному кладовищі в обласному центрі.

В селі Шляховому Новоархангельського району стоїть пам'ятник загиблим партизанам, які здійсню-

вали степовий рейд в тилу ворога під командуванням Героя Радянського Союзу М. І. Наумова. В першому бою з ворогом 11 березня 1943 року смертю хоробрих загинуло чимало народних месників. На околиці села зведено меморіальний ансамбль. Його створив київський скульптор Тарас Михайлович Братерський. Пам'ятник загиблим партизанам-наумівцям завжди нагадуватиме жителям Шляхового про героїчний подвиг, про безмежну відданість справі партії і народу.

В боях за Єлисаветградівку Олександрівського району погинуло понад 400 радянських воїнів і партизанів, серед них росіянин В. Биков, українці брати А. і Ю. Маркитани, білорус А. Овсіяр, татарин І. Усманов, башкир Ш. Рафінов та багато інших. По них і сьогодні тужать матері. Автор пам'ятника воїнам, який споруджений в селі, створив український митець Анатолій Семенович Фуженко.

Ніхто не забутий, ніщо не забуте. І про це свідчать монументи, зведені в пам'ять про героїв Вітчизняної.

В. САНДУЛ,
член науково-методичної ради обласної організації республіканського Товариства охорони пам'яток історії та культури.

ХТО ДРУГ ГПО?

ВІДБУЛИСЯ ЗОНАЛЬНІ ЗМАГАННЯ НА ПРИЗ ГАЗЕТИ «КОМСОМОЛЬСКАЯ ПРАВДА»

НИНІ значок ГПО з гордістю носять тисячі радянських людей. Підготовка до здачі нормативів комплексу, старту ГПО стали масовими і з кожним днем набувають все більшої популярності. Неабияк сприяв цьому і зональні обласні змагання ГПО на приз газети «Комсомольская правда».

Ті передували старту в ко-

лесах фізкультури, районах, де брали участь сотні юнаків та дівчат Кіровоградщини. Поряд з ними на бігові доріжки та майданчики виходили і ветерани. Такі, наприклад, як шофер Долішнього районного відділення «Сільгосптехніка» Віктор Герасимович Кушніренко, викладач Новгородківського СПТУ № 6 Юрій Тимофійович Кулик. Їм вже за п'ятдесят. Та, як кажуть, є ще порох в порохівницях. На бігових доріжках вони виступали навіть краще, ніж їх молоді колеги. В. Г.

Найкраще в командному залуку виступили фізкультурники Олександрії, які стали переможцями обласних змагань. Друге місце в ульяновців, третє — в гайворонців. Фізкультурники обласного центру на четвертому місці. В кінці серпня переможці у змаганні будуть захищати спортивну честь Кіровоградщини на республіканських змаганнях у Києві.

М. БАМБУКОВ.

На фото: команда Долішнього району, яка успішно виступила в Кіровоградській зоні.
Фото Ю. ЛІБАШИНКОВА.

НЕВДОВЗІ після того газета «Медицинский работник» відзначила:

«Широко відома на Україні Добрянська сільська дільнична лікарня. Всі системи обслуговування колгоспників будуються тут за комплексним планом. Ще в зимовий час лікарі провели профілактичний огляд жінок і дітей, прооперували хворих на грижу і апендицит. Всі, хто страждав ревматизмом і тонзилітами, пройшли курс лікування у фізіотерапевтичному кабінеті. За останній півроку — в селах підготовлено 180 санітарних активістів. Більше 35 членів польових і городніх бригад пройшли спеціальний санітарний мінімум. В кожному колгоспі виділений громадський санітарний інспектор, який стежить за чистотою колгоспних дворів, колодязів, за приготуванням страд у польових станах. Медичні працівники активно допомагають колгоспникам провести посівну в стрісній агротехнічній строк».

Навколо Ф. Д. Гетьманця згуртувалися тісний актив, ядро якого склали М. М. Бамутська, В. В. Тропін, Л. Ф. Головако.

Несподівано прийшов у Добрянку колишній учитель, професор Дайліс. Він постарів і обважів. Однак цікавився всім, невтомно слухав між корпусами лікарняного містечка, розмовляв з

обережно ступаючи, крок за кроком поодинокі і ланцюжками тягнулися на круті пагорби.

Феодосій Деомидович давно вже замірівся взятися за цю справу, але з якого боку? Старожилили твердили — копати колодязі в центрі — безнадійна справа: вода глибоко і дістатися до неї крізь товщу масивного скелястого підґрунтя неможливо. Судили, радили і дійшли спільного висновку — єдиний вихід — водогін. Але ж чи можливо це практично? Де взяти труби заводських десяти кілометрів, кілька десятків водорозбірних колонок, нарешті, обладнання для насосної станції?

Випадок змусив прискорити цю справу. Якось Феодосій Деомидович читав у клубі лекцію про необхідність дотримання санітарії, профілактичних заходів. Говорив без шпаргалки, посилався на конкретні приклади — слухали його уважно. Вже мав закінчити, як раптом десь, із заднього ряду піднявся літній колгоспник і, ніяково по-

Володимир Базилевський ДЕЛЕГАТ КОНГРЕСУ документальна повість

людьми, резитував, зауважував, радив.

За час згадували студентські роки і професор, розміркуючи чайною ложкою цукор, роздумаво адвалявся в обличчя вихованця:

— Ви й тоді були таким же войовничо-наступальним.

— З вас брав приклад...

Професор на мить зніяковів, та, певно, річ, приємно було почути ці слова від свого «кращого студента».

Незабаром по від'їзді гостя у київському видавництві «Держмедвидав» вийшла брошура про досвід лікарської діяльності Ф. Д. Гетьманця, на титульній сторінці якої стояло прізвище — І. Дайліс.

10.

«НАША БІДА — БЕЗВОДДЯ І ВОДА». РОЗМОВА З А. І. МІКОЯНОМ. КРИЖАНА КУПІЛЬ. КОЛО ЗАЦІКАВЛЕНЬ.

Наймолодше покоління добрянців, звичайно ж, не пам'ятає цієї приказки. Та, власне, звідки їм її пам'ятати? Спростувало ту приказку саме життя. Певна річ, рука людини, зусиллями її волі й розуму. А ось батькам і особливо дідам вона у пам'ятку й досі. Як відгомін минулого. Як свідчення пасивної аполореності долі.

З давніх-давен, мабуть, ще за глухої дідищини скрушно хитали головами добрянські молодіці: «Наша біда — безводдя й вода». На перший погляд — парадоксально, а насправді — логічно і точно. Бо доводилося тим молодіцям носити воду з глибоких криниць за півтора, а то й два кілометри, аж ген від бергів Сінохи. Спецного літа воду брали прямо з річки, що часто призводило до масових інфекційних захворювань. Та чи й багато її наносиш відрями?

Навесні ж виникала інша проблема: Сухий Ташлик, напояний снігами, бурхливо розливався, і півсела практично лишалося відрізані від центру. Але, якщо другу проблему, як мовилося раніше, вдалося вирішити, то перша й досі муляла очі зігнутими по-статями чоловіків і жінок, що,

(Продовження. Поч. в номерах за 11—29 червня, 2—30 липня та 3 серпня).

реминаючись з ноги на ногу, сказав: — Ось ви тут, лікарю, казали про санітарію, про те, яку воду можна вживати, а яку ні... А хіба ви не знаєте, чи забули, що ми як пили водичку з річки, так і п'ємо...

— Правду каже Степан, — загомоніли колгоспники. Одна біда — наша вода...

Ну, що ти їм скажеш? Хіба переповісти про те, що ось уже півтора року прикидав це питання і так і сяк, навіть уночі просяпався, обмірковував, радився з членами правління, звертався в райком?.. Та й кому потрібні його виправдання, людям давай діло. І він сказав так:

— Як депутат обіцяю, що водогін в селі буде...

— М'яко стеле, — почувся вигук збоку, — казала Настя...

— Обіцянка-цяцка: три роки ждуть, — підхопив молодий механізатор і, не зморгнувши оком, з викликом подивився на лектора...

— Три не три, а за півтора, гадаю, справимося, — твердо сказав Гетьманець. А йдучи додому, подумав — як не загнати була? Та не в його зничі було казати.

Наступного ж дня поїхав до Києва атакувати відповідні організації. Це була марудна і невдачна робота. Та якщо з усім іншим справи опришались порівняно просто, то з трубами навіть у найближчій перспективі не передбачалося просвітки. Так, прийнявши, відповів йому один керівний товариш у бездоганно випрасуваному костюмі.

Феодосій любив це місто з його шумливим Хрещатиком, білими люстрами каштанів, золотими лаврськими банями, шурхотом акацій на Володимирській гірці, де погляди губилися в блакитно-синьому мареві безміру. Але за раз, приголомшений невдачею, лікар нічого не помічав.

Візити по інших інстанціях теж не дали бажаних наслідків. «Чи не пошався я вперше в житті в брехуні?» — думав лікар, по суті ні з чим вертаючи додому. Дома на нього чекав виклик. У Москві незабаром мав відбутися з'їзд активістів сільських дільничних лікарень. Треба було негайно збиратися в дорогу.

З'їзд проходив активно, учасники обмінювалися досвідом, ділилися враженнями, дискутували. Виступив і Гетьманець, розповів про далеку Добрянку, про становлення лікарні, про її минуле і майбутнє. Як завжди, йому гарячо аплодували, розпитували, просили поради.

(Далі буде).

СЕРЕДА

ПЕРША ПРОГРАМА. 9.05 — Кольорове телебачення. Радіо-кова гімнастика. (М). 9.20 — Новини. (М). 9.30 — «Крилаті Батьківщини». Вікторія для школярів. (М). 10.30 — «Слово Андронікова». Телевізійний фільм-концерт. (М). 11.35 — Концерт. (М). 16.45 — Телеклуб «Іскорка». (Донецьк). 17.15 — До 30-річчя визволення Радянської України від німецько-фашистських загарбників. «Я — громадянин». (К). 19.30 — «День за днем». (Кіровоград). 19.10 — Теле-фільм. (Кіровоград). 18.15 — «Ми — добровольці». Республіканський конкурс юних мейстерів. (Кіровоград). 19.23 — «Наука — сьогодні». (М). 19.35 — Кольорове телебачення. «Теорія народів світу».

(М). 19.25 — «Видавництва країни — для системи партійного навчання». Виступ голови Держкомітету Радіо Міністерства СРСР у справах видавництва, поліграфії та книжкової торгівлі В. І. Стукаліна. (М). 19.35 — О. Уайльд. «Портрет Доріана Грея». Теле-спектакль. Частина 1. (М). 21.00 — Програма «Час». (М). 21.30 — Кольорове телебачення. Телевізійний фільм-концерт «Оперний бал». (М). 22.35 — Чемпіонат світу з парашутного спорту. (Угорщина). 22.50 — Новини. (М).

ДРУГА ПРОГРАМА. 11.25 — Новини. (К). 11.50 — Для дітей. «Незабутні вечери». Лялькова вистава. (К). 12.35 — «Народні таланти». (К). 15.45 — Телевізійний документальний фільм «Місто в океані». (М). 16.05 — «На будовах п'ятиріччя». (М). 16.35 — Кольорове телебачення. «Фільм —

дітям». «Матрос Чижик». (М). 18.00 — «Екран молодих». (Дніпропетровськ). 18.30 — «Юридична служба у народному господарстві». Виступ міністра юстиції УРСР тов. Зайчука В. Г. (К). 18.45 — Реклама, оголошення. (К). 19.00 — Програма «Вісті». (К). 19.30 — «Вечір наукового мислення». (К). 20.30 — «Життя — ударний фронт». Тижневий огляд. (К). 20.45 — Кольорове телебачення. «На добраніч, діти!». (К). 21.00 — Програма «Час». (М). 21.30 — Художній фільм «Справа». (К). 22.45 — Вечірні новини. (К).

ЧЕТВЕР

ПЕРША ПРОГРАМА. 9.05 — Кольорове телебачення. Радіо-кова гімнастика. (М). 9.20 — Новини. (М). 9.30 — Кольорове телебачення. «Сонце, по-

пітря та вода». (М). 10.10 — О. Уайльд. «Портрет Доріана Грея». Телеспектакль. Частина 1. (М). 10.40 — «Життя — ударний фронт». (Донецьк). 16.50 — Для школярів. «Будь сильним, будь спритним». (Львів). 17.30 — Концерт. (Кіровоград). 18.00 — Новини. (М). 19.15 — Кольорове телебачення. «Загадки і відгадки». (М). 19.30 — «Початок біографії». Тележурніл. (М). 19.00 — Кольорове телебачення. «Грає окремий зразковий оркестр Міністерства оборони СРСР під керівництвом М. Назарова». (М). 19.35 — Кольорове телебачення. Телевізійний документальний фільм «Даша Бамі». (М). 19.55 — О. Уайльд. «Портрет Доріана Грея». Телеспектакль. Частина 2. (М). 21.00 — Програма «Час». (М). 21.30 — Кольорове телебачення. «Камарадос — товариші». Телеві-

зійний документальний фільм. (М). 22.40 — Концерт популярної симфонічної музики. (М). 23.10 — Новини. (М).

ДРУГА ПРОГРАМА. 9.05 — Кольорове телебачення. Радіо-кова гімнастика. (М). 9.20 — Новини. (М). 9.30 — Кольорове телебачення. «Сонце, попітря та вода». (М). 10.10 — О. Уайльд. «Портрет Доріана Грея». Телеспектакль. Частина 1. (М). 10.40 — Фільм 6-го всесоюзного конкурсу телефільмів. (М). 10.25 — «Школа». (М). 16.55 — Кольорове телебачення. «Фільм — дітям». «Дружок». Художній фільм. (М). 18.00 — Концерт художньої самодіяльності України. (К). 19.30 — Рек-

лама, оголошення. (К). 19.00 — Програма «Вісті». (К). 19.35 — Вистава Одеського театру музкомедії. (К). 20.35 — «На добраніч, діти!». (К). 21.00 — Програма «Час». (М). 21.30 — Продовження вистави Одеського театру. (К). 22.55 — «На лапах республіки». (К). 23.00 — Вечірні новини. (К).

Редактор В. ПОГРІБНИЙ.

КУДИ ПІТИ ВЧИТИСЯ?

БОБРИНЕЦЬКЕ СЕРЕДНЄ СІЛЬСЬКЕ ПРОФТЕХУЧИЛИЩЕ № 2

ПРОВОДИТЬ ПРИЙОМ УЧНІВ НА СПЕЦІАЛЬНОСТІ:

трактористи-машиністи широкого профілю (3 роки навчання з одночасним одержанням загальної середньої освіти); трактористи-машиністи 3-го класу (1 рік навчання); трактористи-машиністи широкого профілю (2 роки навчання); трактористи-машиністи для роботи на тракторах Т-150 і Т-150К (3 місяці навчання); майстри-наладчики по технічному обслуговуванню машин і обладнання тваринницьких ферм (6 місяців навчання); слюсарі по ремонту, монтажу і експлуатації обладнання тваринницьких ферм з кваліфікацією електромонтерів (2 роки навчання); ковалі-газоварники (1 рік навчання).

До училища приймаються юнаки і дівчата.

На навчання строком 3 роки приймаються особи з освітою за 8 класів, строком 1 рік і 2 роки — з освітою за 8—10 класів. На тримісячні курси (для роботи на тракторах Т-150) приймаються трактористи, які мають стаж роботи.

Для вступу в училище необхідно подати такі документи:

документ про освіту, свідоцтво про народження (або паспорт), довідку з місця проживання, характеристику зі школи, 3 фотокартки розміром 3X4 см.

Початок навчання 1 вересня 1974 року.

Учні забезпечуються безкоштовним триразовим харчуванням, обмундированням, стипендією, постільною білизною, гуртожитком і підручниками.

В училищі працюють гуртки художньої самодіяльності, технічної творчості, предметні гуртки (з спеціальних та загальноосвітніх предметів), спортивні секції — волейболу, футболу, вільної і класичної боротьби, баскетболу, настільного тенісу.

Випускники училища мають переваги при вступі до вузів.

Адреса училища: м. Бобринець, Кіровоградської області, вул. Димитрова, 1.

ДИРЕКЦІЯ.

ОЛЕКСАНДРІЙСЬКЕ МІСЬКЕ ПРОФЕСІЙНО-ТЕХНІЧНЕ УЧИЛИЩЕ № 1

оголошує прийом учнів

НА 1974—1975 НАВЧАЛЬНИЙ РІК.

Училище готує висококваліфікованих робітників з одержанням середньої освіти. Після закінчення училища учні одержують диплом про середню освіту і спеціальність з присвоєнням третього розряду.

Училище готує працівників таких професій:

на базі восьмирічної освіти з отриманням середньої освіти (строк навчання — 3 роки) слюсарів механоскладальних робіт, токарів по металу, електрогазоварників, слюсарів-електромонтажників;

на базі 10—11-річної освіти (строк навчання один рік): машиністів електромостових кранів — електрослюсарів.

Час навчання в училищі зарховується до грудня 1974 року.

В училище приймаються юнаки і дівчата віком від 15 років і старші, звільнені з лав Радянської Армії, (учні, що закінчили дев'ять класів, зараховуються на другий курс).

Для вступу в училище до приймальної комісії подаються такі документи: осо-

биста заява, свідоцтво про народження, характеристика зі школи, довідка про місця проживання, свідоцтво про освіту, шість фотокартки (3X4 см.), довідка з місця проживання і про склад сім'ї.

Зараховані до училища забезпечуються: із строком навчання 3 роки — безкоштовним триразовим харчуванням, вихідним і робочим одягом та взуттям. Зі строком навчання — 1 рік — стипендією в розмірі 30 крб. на місяць.

Відмінники навчання одержують стипендію в розмірі 37 крб. 50 коп.

В період виробничої практики учням виплачується 33 проценти від зарплати суми за місяць. В період навчання в училищі працюють спортивні секції боротьби, боксу, баскетболу, футболу, легкої атлетики, волейболу. Працюють гуртки художньої самодіяльності: вокальний, танцювальний, естрадний.

Початок занять з 1 вересня.

Гуртожитком забезпечуються юнаки, що гостро потребують.

Адреса училища: м. Олександрія-7, вул. Ватугіна, № 1, телефон: 51-4-08.

Іхати автобусом «А» або «Б» до зупинки «Жовтєве селище».

ДИРЕКЦІЯ.

КІРОВОГРАДСЬКЕ СЕРЕДНЄ МІСЬКЕ ПРОФЕСІЙНО-ТЕХНІЧНЕ УЧИЛИЩЕ № 2

ПРОВОДИТЬ ПРИЙОМ УЧНІВ НА 1974—1975 НАВЧАЛЬНИЙ РІК

На трирічний строк навчання приймаються юнаки і дівчата 1958—1959 років народження з освітою за 8 класів для підготовки: столярів будівельних; майрів будівельних; штукатурів-лицювальників-плитковиків; слюсарів-вентиляційників по виготовленню деталей вентиляційних систем.

По закінченні училища учні одержують диплом про середню освіту і спеціальність.

3 дворічним строком навчання для підготовки: майрів-штукатурів; столярів-тепларів.

3 річним строком навчання для підготовки: мулярів, майрів, лицювальників-плитковиків, мозаїстів.

Приймаються без вступних екзаменів юнаки і дівчата віком 15—20 років з освітою за 8, 9, 10 класів і звільнені з запас воїнів.

Зараховані на навчання забезпечують гуртожитком, нарядним і робочим одягом, триразовим харчуванням, підручниками. Вони одержують третину сум, зароблених ними на виробничій практиці. Час навчання в училищі зараховується в трудовий стаж.

Училище має новозбудований, добре устаткований комплекс, в якому є кабінети і лабораторії, учбові майстерні, спортивний та актовий зали, спортивне літнє містечко.

При училищі є вечірня школа, діють гуртки технічної творчості, художньої самодіяльності, спортивні секції.

Випускники-відмінники мають право вступати до вищих і середніх загальноосвітніх закладів на пільгових умовах, а також можуть бути направлені у вищі й середні загальноосвітні професійно-технічні освіти, де навчання проводиться при повному державному забезпеченні.

Юнаки, які проходили трирічний строк навчання, до закінчення та на рік після закінчення училища отримують відстроку від призову до армії.

Вступники подають особисто або присилають заяву із зазначенням обраної професії, автобіографію, характеристику, свідоцтво про народження (оригінал) або паспорт (подается особисто), довідки з місця проживання і про склад сім'ї, медичну довідку (форма № 286), 8 фотокартки розміром 3X4 см.

Початок навчання 1 вересня 1974 року.

Адреса училища: 316026, м. Кіровоград, вул. Червонозорівська, 23. Іхати: тролейбусом № 2 до зупинки «Будеталь», автобусами №№ 2, 14, 15 до зупинки «Мічуріна», № 29. Телефон 2-38-49.

ДИРЕКЦІЯ.

ЛЕНІНГРАДСЬКЕ МІСЬКЕ СЕРЕДНЄ ПРОФЕСІЙНО-ТЕХНІЧНЕ УЧИЛИЩЕ № 44

оголошує прийом

юнаків і дівчат з освітою 8—10 класів на навчання з спеціальностей:

токаря-універсала і фрезерувальника-універсала з правом роботи на верстаках з програмним управлінням.

Строк навчання від 1 року до 3 років.

Учні, що закінчили 8 класів, приймаються на трирічний строк навчання. Після закінчення набувають спеціальність і середню освіту.

Всі учні забезпечуються стипендією і одержують одну третину сум, зароблених в процесі виробничої практики.

Іногороднім юнакам і дівчатам на час навчання оформляється прописка у родичів і знайомих. Після закінчення училища іногороднім учням надається гуртожиток по місцю роботи.

Випускники ІІТУ при вступі до вузу і технікуму по своїй спеціальності користуються правом зарахування в першу чергу.

Початок занять 1 вересня.

Адреса училища: 197022, Ленінград, П. С., наб. ріки Карповки, б. 9/11.

Метро: ст. «Петроградська».

Телефони: 38 86-34, 32-59-84, 32-35-80.

ДИРЕКЦІЯ.

Інгульське сільське профтехучилище № 4

оголошує

НАБІР УЧНІВ

на 1974—1975

навчальний рік

на спеціальності: тракторист-машиніст широкого профілю зі строком навчання 2 роки. Приймаються юнаки і дівчата віком 15 років з освітою 8—9 класів;

тракторист 3-го класу зі строком навчання 1 рік. Приймаються юнаки і дівчата віком 16 років.

Для звільнених у запас воїнів і осіб, які закінчили 10 класів, — строк навчання 8 місяців на спеціальності: шофер-слюсер, тракторист-машиніст 3-го класу. Стипендія для них — 85 крб. на місяць.

При училищі організований консультант Устинівської заочної середньої школи, де учні можуть заочно вчитися у 9, 10 і 11 класах загальноосвітньої школи.

Вступники подають до училища заяву, додавши до неї такі документи: свідоцтво про народження або паспорт, свідоцтво про освіту, характеристику зі школи, довідку про стан здоров'я, довідку з місця проживання, чотири фотокартки (3X4 см.).

Прийняті до училища забезпечуються безплатним харчуванням, стипендією (10 крб., а сімейним — 20 крб. на місяць, спецодягом, постільними речами, гуртожитком).

Документи приймаються щоденно.

Початок занять — 1 вересня 1974 року.

Адреса училища: 317735, с. Інгульське Устинівського району Кіровоградської області.

ДИРЕКЦІЯ.

Кіровоградське професійне торгове училище

ОГОЛОШУЄ ПРИЙОМ УЧНІВ

НА 1974—1975 НАВЧАЛЬНИЙ РІК

НА СПЕЦІАЛЬНОСТІ:

продавці промислових товарів; продавці продовольчих товарів — строк навчання на базі середньої освіти 1 рік, на базі восьмирічної освіти 2 роки. Контролери-касири — строк навчання на базі середньої освіти 1 рік; продавці-оформлювачі вітри — строк навчання на базі середньої освіти 2 роки.

В училище приймаються громадяни віком від 16 до 25 років, що мають освіту за 8, 9, 10, 11 класів.

Бажаючі вступити до училища подають на ім'я директора заяву з зазначенням обраної спеціальності.

До заяви додається: атестат зрілості або свідоцтво про освіту за 8 класів, копію свідоцтва про народ-

ження, автобіографію, довідку з місця проживання, довідку про стан здоров'я (форма № 286), характеристику зі школи або з останнього місця роботи, 4 фотокартки розміром 3X4 см.

Вступники одержують стипендію в розмірі 32 карбованців на місяць, демобілізовани воїни з лав Радянської Армії — 60 карбованців. Випускники училища користуються пільгами при вступі в середні і вищі торгові навчальні заклади.

Документи приймаються з 15 травня по 15 серпня 1974 року.

Адреса училища: м. Кіровоград, вул. Пова, 5.

ДИРЕКЦІЯ.

Професійно-технічне училище при Кіровоградському м'ясокомбінаті

оголошує

ПРИЙОМ УЧНІВ

на 1974—1975 навчальний рік

Училище готує робітників для м'ясної промисловості. Строк навчання — один рік.

Приймаються юнаки віком від 17 до половинного року і старші, та дівчата віком від 16 до половинного року з освітою за 8—10 класів.

Учні забезпечують стипендією в розмірі 18 карбованців та квартирним (3 крб.) на місяць, триразовим безкоштовним харчуванням, спецодягом та формою одягом.

Гуртожитком училище не забезпечує, а розміщує учнів на приватних квартирах.

При училищі працює вечірня школа.

Вступники повинні подати заяву на ім'я директора, автобіографію, документ про освіту та народження, довідку про стан здоров'я, 6 фотокартки (3X4), довідку з місця проживання, характеристику. Прийом документів з 1-го червня до 25-го серпня 1974 року.

Адреса училища: місто Кіровоград, Обознівське шосе, м'ясокомбінат. Іхати автобусом № 10.

ДИРЕКЦІЯ.

Наша адреса і телефони

316050 ГСП, Кіровоград-50, вул. Луначарського, 36. Телефони: відповідального секретаря та відділу комсомольського життя — 2-45-35, відділу пропаганди, відділу листів і масової роботи — 2-45-36, відділу військово-патріотичного виховання та спорту — 2-46-87.

Газета виходить у вівторок, четвер, суботу.

„МОЛОДИЙ КОМУНАР“ — орган Кіровоградського обкому ЛКСМУ, г. Кіровоград.

Друкарня ім. Г. М. Димитрова обласного управління у справах видавництва, поліграфії і книжкової торгівлі, м. Кіровоград, вул. Глінка, 2.